

חוק בתי הדין השרעיים (אישור מינויים), תשי"ד—1953 *

1. בחוק זה, „בית דין שרעי“ פירושו — בית דין מושלמי דתי כמשמעותו בסעיף 52 להכרעה המלך-במועצה, 1922—1947.¹

מתן תוקף
לבתי דין
שרעיים
ולמינויי קאדים

2. בתי הדין השרעיים המכהנים ערב תחילת תקפו של חוק זה והמפורטים בתוספת הראשונה לחוק זה, יראו אותם כבתי דין שרעיים שכוננו כחוק — מן היום הנקוב באותה תוספת; והקאדים המכהנים בבתי דין אלה ערב תחילת תקפו של חוק זה וששמותיהם ותאריהם מפורטים בתוספת השניה לחוק זה, יראו אותם כקאדים שנתמנו כחוק — מן היום הנקוב באותה תוספת.

מתן תוקף
לבית הדין
השרעי לערעוי
רים וקביעת
הרכבו

3. בית הדין השרעי לערעורים בירושלים יראו כבית דין שרעי לערעורים שכונן כחוק — מיום י"ד בטבת תשי"ג (1 בינואר 1953); הרכבו של בית דין זה היה חוקי ויהיה חוקי אם ישבו בדין שנים או שלושה מן הקאדים המפורטים בתוספת השניה לחוק זה, ובלבד שלא ישבו בבית הדין השרעי שעל פסק דינו מערערים.

ביצוע

4. שר הדתות ממונה על ביצוע חוק זה.

תוספת ראשונה

רשימת בתי הדין השרעיים

שם בית הדין	יום הכינון
1) בית הדין, עכו	ו' באלול תש"ח (10 בספטמבר 1948)
2) בית הדין, נצרת	י' באב תש"ח (15 באוגוסט 1948)
3) בית הדין, יפו	א' בשבט תש"י (19 בינואר 1950)
4) בית הדין, אזור התיכון	א' בשבט תש"י (19 בינואר 1950)

תוספת שניה

רשימת הקאדים

שם הקאדי	תואר	יום המינוי
1) שידך טאהר אל טברי	— קאדי ראשי	א' בשבט תש"י (19 בינואר 1950)
2) שידך מוסה אל טברי	— קאדי ראשי	ו' באלול תש"ח (10 בספטמבר 1948)
3) שידך טאהר חמאד	— קאדי	א' בשבט תש"י (19 בינואר 1950)
4) שידך חסן אמין אל חבש	— קאדי	י' באב תש"ח (15 באוגוסט 1948)

משה שפירא
שר הדתות

משה שרת
שר החוץ

ממלא מקום ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום ב' בטבת תשי"ד (8 בדצמבר 1953); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 179, תשי"ד, עמ' 14.
¹ חוקי א"י, כרך ג', עמ' 2738; ע"ר 1939, תוס' 2 מס' 598, עמ' 381.

